

la tribuna | ALBERT BERTRANA I BERNAUS. Promotor de l'Agència del Cens Nacional del Poble Català www.nacio-catalana.org

La claredat permet veure el camí

Per trobar el camí cap a la independència, cal un mínim de claredat, i ara hi és

Un cop més, a les passades eleccions europees, molts electors independentistes han exercit el vot blanc i l'abstenció política. Reitero el que vaig dir des d'aquestes columnes després de les darreres eleccions espanyoles (El Punt 30/03/2008). No és bo que la presa de consciència de la impossibilitat de l'autodeterminació i la independència des dels òrgans del sistema polític espanyol es tradueixi en un menor nombre d'elegits independentistes. Car en aquells òrgans hi tenen la necessària i possible tasca de preservar al màxim la integritat de la nació catalana, en tots els seus elements.

Si es pretenia una mena de càstig als partits i elegits independentistes, perquè no organitzen la consulta d'autodeterminació ni proclamen la independència, va ser un error que caldrà evitar en el futur. És un error basat en la falsa creença que des dels càrrecs sortits de les eleccions del sistema polític de l'Estat espanyol es podria convocar l'esmentada consulta popular i/o proclamar la independència.

Aquesta creença difosa per certa literatura amb aparença jurídica i acadèmica, ha fet que sorgeixin grups que diuen que els seria suficient reemplaçar els independentistes i nacionalistes actualment elegits, per poder organitzar, ells, l'autodeterminació i proclamar la independència. En realitat són aquells òrgans de l'Estat espanyol (Parlament de Catalunya inclòs) els qui no poden servir, amb èxit, per a l'autodeterminació cap a la independència; siguin quins siguin els elegits que ocupin aquells càrrecs.

Per trobar el camí cal un mínim de

claredat, i ara hi és.

El projecte de llei de la Generalitat de Catalunya sobre consultes populars ha hagut d'excloure l'autodeterminació del seu marc, a fi que la llei no sigui rebutjada pels òrgans de l'Estat espanyol. Car la dependència del Parlament de Catalunya a aquells òrgans de tutela és total en matèria de consultes d'autodeterminació.

Per major claredat, el passat dia 16 de juny, la Mesa del Parlament (tots els partits hi són representats) va acordar per unanimitat no admetre a tràmit una Iniciativa Legislativa Popular per convocar un referèndum d'autodeterminació. Això no significa que els membres independentistes i nacionalistes de la Mesa no desitgin que es faci

Conduir el cas català com un afer extern a l'Estat espanyol, és el camí a prendre pel nostre poble per merèixer la mediació internacional cap a la construcció d'un estat propi

aquesta consulta. Però saben que aquell no és el lloc per convocar-la. I intentar-ho des d'allà, amb el veto majoritari espanyol que seguiria, seria pitjor. Per aquell camí la nostra causa es convertiria, per definició, en un afer intern de l'Estat espanyol. I la necessària mediació internacional ja no pot intervenir després de la negativa de l'Estat si s'han utilitzat els seus canals representatius, car la comunitat internacional considera que seria interferir en un afer intern d'un estat.

Tant de bo la claredat aportada pels fets faci veure a més grups i persones que el camí iniciat fa temps pels comi-

tès promotors de l'Agència del Cens Nacional del Poble Català, per conduir el cas català com un afer extern a l'Estat espanyol, és el camí a prendre pel nostre poble per merèixer la mediació internacional cap a la construcció de l'estat propi.

Aquest camí, aquest projecte en marxa, es caracteritza, entre altres, per les bases estratègiques següents:

– El poble de la nació catalana roman sobirà, en igualtat de drets amb tots els pobles del món, com el dret a l'autodeterminació per decidir el seu destí polític; per la Carta de les Nacions Unides i per erudits estudis ulteriors que ho ratifiquen.

– L'autodeterminació del poble català i la mediació internacional cap a la independència tenen probabilitats d'èxit final des de fora del sistema polític de l'Estat espanyol. Conduïdes pel mateix poble català organitzat, actuant en conseqüència i prenent el seu destí polític en mà. Mentre altres independentistes dintre del sistema espanyol preserven viable la nació.

– Confeccionar un veritable cens del poble català per exercir el dret a l'autodeterminació. Cens de lliure inscripció, com als països moderns. Per complir els dictàmens del Tribunal Internacional de Justícia de les Nacions Unides que fan la distinció entre poble i població per a les consultes d'autodeterminació.

– Assumint el que precedeix es pot tornar a parlar, a més, de la veritable nació catalana en la seva plenitud. Sense haver de reproduir l'antiquat esquarterament territorial que els ocupants van imposar i mantenen pels seus sistemes polítics. Sense haver de renunciar a la terra de Joanot Martorell i Ausiàs March, al sud. Ni a la de Ramon Llull, a les Illes. Ni al bressol de Jofre el Pelós, al nord, al peu del Canigó cantat pels poetes.